Logică și structuri discrete Logică propozitională

Casandra Holotescu casandra@cs.upt.ro

https://tinyurl.com/lecturesLSD

Logica stă la baza informaticii

circuite logice: descrise în algebra booleană Logica digitală, sem. 2

calculabilitate: ce se poate calcula algoritmic?

metode formale: demonstrarea corectitudinii programelor eroare în sortarea Java (Timsort) corectată (2015)

inteligența artificială: cum reprezentăm și deducem cunoștințe?

testare și securitate: găsirea unor intrări și căi de eroare, exploatarea automată de vulnerabilități etc.

Din istoria logicii

```
Aristotel (sec.4 î.e.n.): primul sistem de logică formală (riguroasă)
```

Gottfried Wilhelm Leibniz (1646-1714): logică computațională raționamentele logice pot fi reduse la calcul matematic

George Boole (1815-1864): *The Laws of Thought*: logica modernă, algebră booleană (*logică* și *mulțimi*)

Gottlob Frege (1848-1925): *logica simbolică clasică Begriffsschift*: formalizare a logicii ca fundament al matematicii

Bertrand Russell (1872-1970): *Principia Mathematica* (cu A. N. Whitehead) formalizare încercând să elimine paradoxurile anterioare

Kurt Gödel (1906-1978): teoremele de incompletitudine (1931): nu există axiomatizare consistentă și completă a aritmeticii limitarea logicii: fie paradoxuri, fie afirmații nedemonstrabile

Exemple de specificații logice

RFC822: Standard for ARPA Internet Text Messages (e-mail) If the "Reply-To" field exists, then the reply should go to the addresses indicated in that field and not to the address(es) indicated in the "From" field.

Contracte pentru funcții în limbaje de programare Bertrand Meyer, Eiffel, 1986; acum în mai toate limbajele incl. pentru C în anul 1, http://co.typesafety.net

```
int log(int x)
//@requires x >= 1;
//@ensures \result >= 0;
//@ensures (1 << \result) <= x;</pre>
```

Logică și gândire computațională (algoritmică)

Computational logic

folosirea logicii pentru calcule sau raționamente despre calcule legată de programare logică: descrie declarativ ce se calculează, ordinea operatiilor (cum) rezultă automat

$$Algorithm = Logic + Control$$

R. Kowalski, 1979

"logica" algoritmului: definiții, relații, reguli ⇒ înțelesul + "control": strategiile de execuție ⇒ eficiența

Computational thinking

"Computational thinking is the thought process involved in formulating a problem and expressing its solution(s) in such a way that a computer—human or machine—can effectively carry it out." "... computational thinking will be a fundamental skill [...] used by everyone by the middle of the 21st Century."

J. Wing, VP Microsoft Research http://socialissues.cs.toronto.edu/?p=279.html

Logica și calculatoarele

Demonstrațiile logice se reduc la calcule (algoritmi, programe)

Multe *probleme* din *informatică* se pot reduce la *logică* și rezolva apoi *automat*

Știm deja: Operatorii logici uzuali

NU
$$(\neg)$$
, SAU (\lor) , ŞI (\land)

let bisect an = an mod
$$4 = 0 & not (an mod 100 = 0) || an mod $400 = 0$$$

Tabele de adevăr:

Logica propozițională

```
Unul din cele mai simple limbaje (limbaj ⇒ putem exprima ceva) putem exprima probleme prin formule în logică
```

Discutăm:

```
Cum definim o formulă logică: forma ei (sintaxa) vs. înțelesul ei (semantica)
```

Cum reprezentăm o formulă? pentru a opera eficient cu ea

Ce sunt *demonstrațiile* și *raționamentul logic* ? cum putem demonstra? se poate demonstra (sau nega) orice?

Cum *folosim* logica pentru a opera cu alte noțiuni din informatică? (mulțimi, relații, etc.)

Propoziții logice

O *propoziție* (logică) e o afirmație care e fie *adevărată*, fie *falsă*, dar nu ambele simultan.

Sunt sau nu propoziții?

$$2 + 2 = 5$$

$$x + 2 = 4$$

Toate numerele prime mai mari ca 2 sunt impare.

$$x^n + y^n = z^n$$
 nu are soluții întregi nenule pentru niciun $n > 2$

Dacă
$$x < 2$$
, atunci $x^2 < 4$

Logica ne permite să raționăm precis.

⇒ pentru aceasta trebuie să o definim precis sintaxa (cum arată/e formată) și semantica (ce înseamnă)

Sintaxa logicii propoziționale

```
Un limbaj e definit prin
  simbolurile sale
  si regulile după care combinăm corect simbolurile (sintaxa)
Simbolurile logicii propozitionale:
   propozitii: notate deobicei cu litere p, q, r, etc.
  operatori (conectori logici): negație \neg, implicație \rightarrow, paranteze ( )
Formulele logicii propozitionale: definite prin inductie structurală
  (construim formule complexe din altele mai simple)
O formulă e:
  orice propoziție (numită și formulă atomică)
  (\neg \alpha) dacă \alpha este o formulă
                                                (\alpha, \beta \text{ numite subformule})
  (\alpha \rightarrow \beta) dacă \alpha si \beta sunt formule
```

Alți operatori (conectori) logici

Deobicei, dăm definiții *minimale* (cât mai puține cazuri) (orice raționament ulterior trebuie făcut pe toate cazurile)

Operatorii cunoscuți pot fi definiți folosind \neg și \rightarrow :

$$\begin{split} &\alpha \wedge \beta \stackrel{\mathrm{def}}{=} \neg (\alpha \to \neg \beta) \quad \text{(I)} \\ &\alpha \vee \beta \stackrel{\mathrm{def}}{=} \neg \alpha \to \beta \quad \text{(SAU)} \\ &\alpha \leftrightarrow \beta \stackrel{\mathrm{def}}{=} (\alpha \to \beta) \wedge (\beta \to \alpha) \qquad \text{(echivalență)} \end{split}$$

Omitem parantezele redundante, definind precedența operatorilor.

Ordinea precedenței: \neg , \land , \lor , \rightarrow , \leftrightarrow

Implicația e asociativă *la dreapta*! p o q o r = p o (q o r)

Sintaxa nu definește ce înseamnă o formulă. Definim semantica ulterior.

Sintaxa (concretă și abstractă) vs. semantică

Sintaxa: o mulțime de *reguli* care definește construcțiile unui limbaj (dacă ceva nu e construit corect nu putem să-i definim înțelesul)

Sintaxa *concretă* precizează modul *exact* de scriere.

```
prop ¬ formulă formulă ∧ formulă formulă ∨ formulă
```

Sintaxa *abstractă*: interesează *structura* formulei din subformule (propoziție, negația unei formule, conjuncția/disjuncția a 2 formule) nu contează simbolurile concrete (\land , \lor), scrierea infix / prefix,...

ML: definim un tip recursiv urmărind structura (sintaxa abstractă):

Numele de constructori V, And, Or, etc. sunt alese de noi.

Implicatia logică \rightarrow

 $p \rightarrow q$ numită și conditional(ă)

p: antecedent (în rationamente: ipoteză, premisă)

q: consecvent (în rationamente: concluzie)

Întelesul: *dacă p* e adevărat, *atunci q* e adevărat (if-then) dacă p nu e adevărat, nu stim nimic despre q (poate fi oricum)

Deci, $p \rightarrow q$ e fals doar când p e adevărat, dar q e fals

$$\begin{array}{c|cccc}
p \rightarrow q & F & T \\
\hline
F & T & T \\
\hline
T & F & T
\end{array}$$

Tabelul de adevăr:

Exprimat cu conectorii uzuali: $p \rightarrow q = \neg p \lor q$

$$p \rightarrow q = \neg p \lor q$$

Negația:
$$\neg(p \rightarrow q) = p \land \neg q$$

Implicația în vorbirea curentă și în logică

```
În limbajul natural, "dacă ... atunci" denotă adesea cauzalitate dacă plouă, iau umbrela (din cauză că plouă)
```

```
În logica matematică, \rightarrow NU înseamnă cauzalitate 3 e impar \rightarrow 2 e număr prim implicație adevărată, T \rightarrow T (dar faptul că 2 e prim nu e din cauză că 3 e impar)
```

În demonstrații, vom folosi ipoteze *relevante* (legate de concluzie)

Vorbind, spunem adesea "dacă" gândind "dacă și numai dacă" (echivalență, o noțiune mai puternică!)
Exemplu: Dacă depășesc viteza, iau amendă. (dar dacă nu?)

ATENȚIE: fals implică orice! (vezi tabelul de adevăr)

- ⇒ un raționament cu o verigă falsă poate duce la *orice concluzie*
- \Rightarrow un paradox $(A \land \neg A)$ distruge încrederea într-un sistem logic

Implicație: contrapozitiva, inversa, reciproca

Fiind dată o implicație $A \rightarrow B$, definim:

reciproca:
$$B \rightarrow A$$

inversa:
$$\neg A \rightarrow \neg B$$

contrapozitiva:
$$\neg B \rightarrow \neg A$$

Contrapozitiva e *echivalentă* cu formula inițială (directa).

$$A \rightarrow B \Leftrightarrow \neg B \rightarrow \neg A$$

Inversa e echivalentă cu reciproca.

$$B \rightarrow A \Leftrightarrow \neg A \rightarrow \neg B$$

 $A \rightarrow B$ NU e echivalent cu $B \rightarrow A$ (reciproca)

Semantica

Semantica unei formule: funcții de adevăr

Definim riguros cum calculăm valoarea de adevăr a unei formule = dăm o *semantică* (înțeles) formulei (formula=noțiune *sintactică*)

O funcție de adevăr v atribuie oricărei formule o valoare de adevăr $\in \{T, F\}$ astfel încât:

$$v(p)$$
 e definită pentru fiecare *propoziție* atomică p .

$$\begin{split} v(\neg \alpha) &= \left\{ \begin{array}{l} \mathsf{T} & \mathsf{dac\check{a}} \ v(\alpha) = \mathsf{F} \\ \mathsf{F} & \mathsf{dac\check{a}} \ v(\alpha) = \mathsf{T} \end{array} \right. \\ v(\alpha \to \beta) &= \left\{ \begin{array}{l} \mathsf{F} & \mathsf{dac\check{a}} \ v(\alpha) = \mathsf{T} \ \mathrm{si} \ v(\beta) = \mathsf{F} \\ \mathsf{T} & \mathsf{in} \ \mathsf{caz} \ \mathsf{contrar} \end{array} \right. \end{split}$$

Exemplu:
$$v((a \rightarrow b) \rightarrow c)$$
 pentru $v(a) = T$, $v(b) = F$, $v(c) = T$ avem $v(a \rightarrow b) = F$ pentru că $v(a) = T$ și $v(b) = F$ (cazul 1) și atunci $v((a \rightarrow b) \rightarrow c) = T$ (cazul 2: premisă falsă)

Interpretări ale unei formule

O *interpretare* a unei formule = o evaluare pentru propozițiile ei

O interpretare satisface o formulă dacă o evaluează la T.

Spunem că interpretarea e un model pentru formula respectivă.

Exemplu: pentru formula $a \land (\neg b \lor \neg c) \land (\neg a \lor c)$ interpretarea $v(a) = \mathsf{T}, v(b) = \mathsf{F}, v(c) = \mathsf{T}$ o satisface interpretarea $v(a) = \mathsf{T}, v(b) = \mathsf{T}, v(c) = \mathsf{T}$ nu o satisface.

O formulă poate fi:

tautologie (validă): adevărată în toate interpretările realizabilă (en. satisfiable): adevărată în cel puțin o interpretare contradicție (nerealizabilă): nu e adevărată în nicio interpretare contingență: adevărată în unele interpretări, falsă în altele (nici tautologie, nici contradicție)

Tabelul de adevăr

Tabelul de adevăr prezintă valoarea de adevăr a unei formule în toate interpretările posibile

 2^n interpretări dacă formula are n propozitii

а	b	С	$\mid a \to (b \to c)$		а	b	С	\mid (a \rightarrow b) \rightarrow c
F	F	F	Т	_	F	F	F	F
F	F	Т	T		F	F	Т	Т
F	Т	F	T		F	Т	F	F
F	Т	Т	T		F	Т	Т	Т
Т	F	F	T		Т	F	F	Т
Т	F	Т	Т		Т	F	Т	Т
Т	Т	F	F		Т	Т	F	F
Т	Т	Т	Т		Т	Т	Т	Т

Două formule sunt echivalente dacă au același tabel de adevăr

Două formula ϕ și ψ sunt echivalente dacă $\phi \leftrightarrow \psi$ e o tautologie

Algebra Booleană

Pe mulțimi, \cup , \cap și complementul formează o algebră booleană.

Tot o algebră booleană formează în logică și \land , \lor și \lnot :

Comutativitate:
$$A \lor B = B \lor A$$
 $A \land B = B \land A$

Asociativitate:
$$(A \lor B) \lor C = A \lor (B \lor C)$$
 și $(A \land B) \land C = A \land (B \land C)$

Distributivitate:
$$A \lor (B \land C) = (A \lor B) \land (A \lor C)$$
 și $A \land (B \lor C) = (A \land B) \lor (A \land C)$

Identitate: există două valori (aici F și T) astfel ca:

$$A \lor F = A$$
 $A \land T = A$

Complement:
$$A \lor \neg A = \mathsf{T}$$
 $A \land \neg A = \mathsf{F}$

Alte proprietăți (pot fi deduse din cele de mai sus):

Idempotentă:
$$A \wedge A = A$$
 $A \vee A = A$

Absorbție:
$$A \lor (A \land B) = A$$
 $A \land (A \lor B) = A$ simplifică formula!

Exemple de tautologii

Reprezentarea formulelor boolene

E bine ca o reprezentare să fie:

```
canonică (un obiect să fie reprezentat într-un singur fel) avem egalitate dacă și numai dacă au aceeași reprezentare simplă și compactă (ușor de implementat / stocat) ușor de prelucrat (algoritmi simpli / eficienți)
```

O astfel de reprezentare: diagrame de decizie binare (Bryant, 1986)

Diagrame de decizie binară

Descompunerea după o variabilă

Fixând valoarea unei variabile într-o formulă, aceasta se simplifică.

Fie
$$f = (a \lor b) \land (a \lor \neg c) \land (\neg a \lor \neg b \lor c)$$
.

Dăm valori lui a:

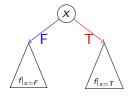
$$f|_{a=T} = T \wedge T \wedge (\neg b \vee c) = \neg b \vee c$$

$$f|_{a=F} = b \wedge \neg c \wedge T = b \wedge \neg c$$

Descompunerea Boole (sau Shannon)

$$f = x \wedge f|_{x=T} \vee \neg x \wedge f|_{x=F}$$

exprimă o funcție booleană f în raport cu o variabilă x

În program: if-then-else după variabila respectivă

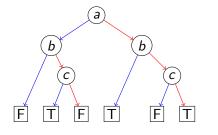
let f a b c = if a then not b | c else b && not c

Arbore de decizie binar

Continuând pentru subformule, obținem un arbore de decizie: dând valori la variabile (a=T, b=F, c=T) și urmând ramurile respective, obținem valoarea funcției (T/F, sau 0/1)

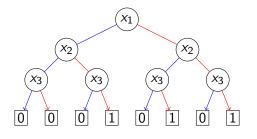
$$f|_{a=T} = T \wedge T \wedge (\neg b \vee c) = \neg b \vee c$$

$$f|_{a=F} = b \wedge \neg c \wedge T = b \wedge \neg c$$

Fixând ordinea variabilelor, arborele e unic (canonic), dar ineficient: 2ⁿ combinații posibile, ca tabelul de adevăr (deși e mai compact)

De la arbore la diagramă de decizie

$$f(x_1, x_2, x_3) = (\neg x_1 \land x_2 \land x_3) \lor (x_1 \land \neg x_2 \land x_3) \lor (x_1 \land x_2 \land x_3)$$

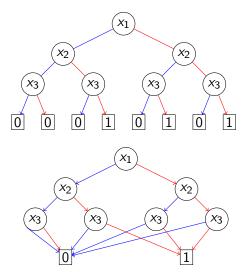
de ex. $f(T, F, T) = T$, $f(F, T, F) = F$, etc.

noduri *terminale*: valoarea funcției (0 sau 1, adică F sau T) noduri *neterminale*: *variabile* x_i (de care depinde funcția) ramuri: low(nod) / high(nod): atribuire F/T a variabilei din nod

Definim 3 reguli de transformare pentru o formă mai compactă, diagrama de decizie binară.

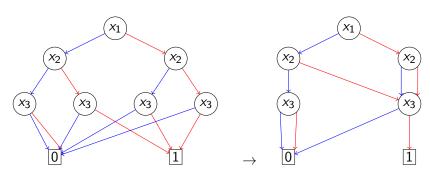
Reducerea nr. 1: Comasarea nodurilor terminale

Păstrăm o singură copie pentru nodurile 0 și 1

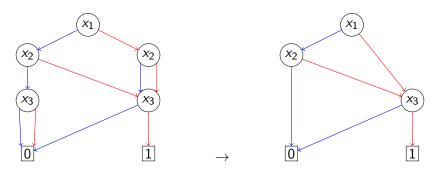
Reducerea nr. 2: Comasarea nodurilor izomorfe

Dacă $low(n_1) = low(n_2)$ și $high(n_1) = high(n_2)$, comasăm n_1 și n_2 dacă au același rezultat pe ramura fals, și același rezultat pe ramura adevărat, nodurile dau aceeași valoare

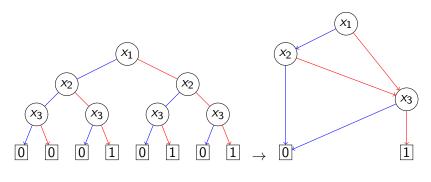

Reducerea nr. 3: Eliminarea testelor inutile

Eliminăm nodurile cu același rezultat pe ramurile fals și adevărat

De la arbore la diagramă de decizie binară

arbore de decizie binar

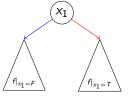
diagramă de decizie binară

Cele trei transformări sunt folosite pentru a *defini* o BDD. În practică, vrem să *evităm* arborele de decizie, fiind prea mare. Aplicăm *direct* descompunerea funcției după o variabilă.

Cum construim practic o BDD

În practică, NU pornim de la arborele binar complet.

Construim o BDD direct recursiv, descompunând după o variabilă:

$$f = x_1 \wedge f|_{x_1=T} \vee \neg x_1 \wedge f|_{x_1=F}$$

construim $f|_{x_1=T}$ și $f|_{x_1=F}$
apoi *comasăm* eventuale noduri
comune între cele două părti

BDD-urile sunt folosite în practic toate programele de proiectare pentru circuite integrate

Pentru a verifica egalitatea a două funcții se construiesc BDD-uri pentru cele două funcții dacă funcțiile sunt egale, se obține *aceeași* BDD \Rightarrow se verifică direct și eficient egalitatea funcțiilor

Exemplu pentru construirea de BDD

 $f(x_1, x_2, x_3) = (\neg x_1 \land x_2 \land x_3) \lor (x_1 \land \neg x_2 \land x_3) \lor (x_1 \land x_2 \land x_3)$ Alegem o variabilă: x_1 . Calculăm $f|_{x_1=F}$ și $f|_{x_1=T}$

Construim BDD pentru cele două funcții: direct, dacă sunt simple $(T, F, p, \neg p)$, altfel continuăm *recursiv*, alegând *o nouă variabilă*:

 $f|_{x_1=T}=x_3$

$$f_{1} = f|_{x_{1} = F} = x_{2} \land x_{3}$$

$$f_{1}|_{x_{2}} = F \qquad f_{1}|_{x_{2} = T} = x_{3}$$

$$x_{3}$$

$$x_{3}$$

Adăugăm nodul cu decizia după x_2

Forma normală conjunctivă

Forma normală conjunctivă (conjunctive normal form)

folosită pentru a determina dacă o formulă e realizabilă (poate fi T)

Similar: forma normală disjunctivă (disjuncție de conjuncții)

Transformarea în formă normală conjunctivă

- 1) ducem (repetat) negația înăuntru regulile lui de Morgan $\neg(A \lor B) = \neg A \land \neg B \qquad \neg(A \land B) = \neg A \lor \neg B$
- 2) ducem (repetat) disjuncția înăuntru distributivitate $(A \land B) \lor C = (A \lor C) \land (B \lor C)$

Exemplu: forma normală conjunctivă

Lucrăm din exterior – evităm muncă inutilă

- 1) ducem negațiile înăuntru până la propoziții r. de Morgan dubla negație dispare $\neg \neg A = A$ înlocuim implicațiile dinspre exterior când ajungem la ele $p \rightarrow q = \neg p \lor q$ $\neg (p \rightarrow q) = p \land \neg q$
- 2) ducem disjuncția \vee înăuntrul conjuncției \wedge *distributivitate*

$$\neg ((r \lor \neg (p \to (q \land r))) \lor (p \land q))$$

$$= \neg (r \lor \neg (p \to (q \land r))) \land \neg (p \land q)$$

$$= \neg r \land (p \to (q \land r)) \land (\neg p \lor \neg q)$$

$$= \neg r \land (\neg p \lor (q \land r)) \land (\neg p \lor \neg q)$$

$$= \neg r \land (\neg p \lor q) \land (\neg p \lor r) \land (\neg p \lor \neg q)$$

Exemplu 2: forma normală conjunctivă

$$\neg((a \land b) \lor ((a \rightarrow (b \land c)) \rightarrow c))$$

$$= \neg(a \land b) \land \neg((a \rightarrow (b \land c)) \rightarrow c))$$

$$= (\neg a \lor \neg b) \land ((a \rightarrow (b \land c)) \land \neg c)$$

$$= (\neg a \lor \neg b) \land (\neg a \lor (b \land c)) \land \neg c$$

$$= (\neg a \lor \neg b) \land (\neg a \lor b) \land (\neg a \lor c) \land \neg c$$

Transformarea poate crește exponențial dimensiunea formulei:

$$(a \wedge b \wedge c) \vee (p \wedge q \wedge r)$$

$$= (a \vee (p \wedge q \wedge r)) \wedge (b \vee (p \wedge q \wedge r)) \wedge (c \vee (p \wedge q \wedge r))$$

$$= (a \vee p) \wedge (a \vee q) \wedge (a \vee r) \wedge (b \vee p) \wedge (b \vee q) \wedge (b \vee r)$$

$$\wedge (c \vee p) \wedge (c \vee q) \wedge (c \vee r)$$

În practică, se introduc propoziții auxiliare ⇒ crește doar liniar